

Sepište si své vlastní vzpomínky

Byli mezi námi

Každý by měl napsat jednu knihu. Popsat svůj vlastní život. Vybarvit slovy svůj osud, popsat dobu, své vztahy, emoce, příhody, zážitky. To jsem zde napsal před více než šesti lety. Od té doby uplynulo mnoho vody, a mé přesvědčení o důležitosti zaznamenat svůj životní příběh to nezměnilo.

Vždyť nikdo jiný, než Vy sami, neprožil to, co Vy. I dlouholetí manželé vidí společně prožité události každý ze svého pohledu. I rodič a dítě prožívají stejné okamžiky jinak. A na papír zachycený osud každého z nás je malým, ale významným kamínkem do mozaiky tvořící historii.

Že neumíte psát? Že nejste spisovatelem? Co na tom? Vámi zachycený život je jedinečný, ať je napsán skvělým jazykem velíkánu Karla Čapka, nebo Gabriela Garcíi Márqueze, nebo „toporným“ a neumělým. Na jedinečnosti a důležitosti obsahu jazyk nic nezmění.

Knížka Vašeho životního osudu není určena k vydání, ale k zachycení dějů, událostí a emocí, které mohou zůstat jen ve vlastní rodině. Vzpomínky přenášené, pouze ústně jsou totiž ošidně stejně jako paměť. Vzpomínky vložené „na papír“

Seriál pokračuje od příštího týdne

jsou, píšete-li je s upřímností, pojistkou proti zapomínání. Vaše děti Vám jen poděkují, když jim na papír zachytíte svůj život, nebo aspoň část z něho. Jako když se probíráte hodně starými fotografiemi, na které jste si nepoznačili, kdo je kdo, a už není nikdo, kdo by Vám řekl, kdo na nich je. Stejně

je to i s Vaším životem, který žijeme teď a tady, ale za pár desítek let z něj zbydou jen útržky vzpomínek Vašich dětí, přátel a kolegů, které se budou vytrácet.

Není nikdy pozdě zachytit na papír to, co považujete za důležité. Stačí si jen sednout, a třeba bez ladu a skladu zapsat

rodinnou historku, která se u Vás traduje, nebo popsat, jak jste se s manželem či manželkou seznámili. Možná v sobě dokonce objevíte spisovatelského ducha, možná ne – za Vašich pár vět Vám však budou Vaše děti nebo ještě více vnuci a vnučky vděční. Protože budou mít v ruce autentické zápisky svých rodičů či prarodičů. A až se jich jejich děti zeptají: Jak to tehdy bylo?, budou moci odpovědět: Tak, jak nám to tatka, mamka, babička či děti, prostě „ti naši“ napsali.

Od příštího týdne se na těchto stránkách opět objeví seriál článků „Byli mezi námi“. Autor si v něm neklade za cíl přesně zmapovat život lidí, kteří nás již opustili, a popsat, jací byli. Jeho cílem je lidi hlavně připomenout. Bez ohledu na to, zda dosáhli významných funkcí nebo velkého úspěchu. Protože významný je život každého z nás.

Třeba si to při čtení těch budoucích řádků, které na nás čekají již od příštího pátečního vydání Jihlavských listů, také uvědomíte. A pochopíte, že o sobě, svých životních peripetiích, úspěších a pádech, můžete nejlépe napsat jen Vy sami.

Petr Klukan

Obsílka

Přišel jsem do kavárny Salotto a zasedl za svůj stůl, pod fejeton „Neviditelný“, který na stěnu pod sklo umístil pan kavárník a nechal ho opatřit autorovým, tedy mým, podpisem. Jsem tak už za života svou legendou, a někdy si tam připadám skoro jako vycpaný muzejní exponát.

Přinesli mi mé espresso z kávy z Guatemaly, se sklenkou vody. Už vím, že nesmím napsat „expreso“ a vůbec už ne „piccolo“, a také mi bylo vysvětleno, že se nehodí, abych do kavárny chodil s igelitkou v ruce. Děvčata z personálu kavárny mě totiž zušlechťují. A já jsem k jejich misijní činnosti pro svou kulturní zaostalost více než vhodný objekt. Ke kafi mi na stole nečekaně přistála i velká obálka.

Je opatřena poštovním razítkem zdejšího soudu a mým jménem. Po prvotním letmém úleku jsem propadl nefalšovanému nadšení. Konečně se splnil můj sen být bohemem, kavárenským povalečem, kterého – má-li být úředně obehlán – lze dosáhnout nanejvyšší

v nějakém šantánu!

Vzpomněl jsem si hned na své slavné předchůdce – toulavé house Jaroslava Haška a básníka Karla Tomana, který byl tak velký vagabund, že ho před první světovou válkou francouzská policie poslala úředním postrkem zpět do monarchie.

Fejeton

Celý svůj dosavadní život jsem se coby státní úředník musel chovat uměřeně, seriózně a mravně, ač má rozervaná duše a neklidné srdce volaly po pravém opaku. A tak jsem jako mladý muž aspoň skládal a hrál na folkové scéně, trochu pařil a – řečeno mrzutými slovy mého někdejšího šéfa – stýkal se s lidmi, kteří to s režimem nemyslí moc dobře.

Teď mi ta obálka na stole restartovala představu, která mě nikdy úplně neopustila. Po vzoru velkých básníků vypadnout někam pryč, zmizet z každodenního světa!

Vidím to asi tak. Jednoho dne ráno si sbalím malý bágel, vypnu mobil a potajmu se vytratím. Kam přesně, moc neřeším. Lákají mě Francie, Itálie, Chorvatsko, ale nejspíš skončím v Bulharsku.

Mám tam na jihu, v pohoří Rodopy, příbuzné. V horách bychom s bratrance Dimitrem chodili na srnce a černou zvěř a taky na ryby k řece Arda. V jeho malém baru bych popíjel piva značky Zagorka a Kamenica a vedl řeči s těmi, kdož si mě pamatují jako ještě malého kluka. Jeho žena Daniela by mi vařila jídla, která mám rád, hlavně kebabčata a kavarmu, podobnou minutkovému guláši, k nim bych jedl bílý chleba, upíjel z bratranceových zásob domácích rakije a zajídal šopským salátem.

Doma by zatím zavládl poprask. Komu bych opravdu chyběl, a kdo by mě hledal? Manželka, děti, primátor, policie? V Jihlavských listech bych možná stál za malý sloupek sepsaný šéfredaktorem, trochu by se už podobal nekrologu. Co by tak asi o mně napsal? A kdybych při-

hodně zmizel v letní okurkové sezóně, možná bych to dotáhl až na nějakou pátou stranu bulváru, kde by spekulovali. Dala ho zlikvidovat justiční mafie, nebo politická opozice?

Ta vize mě tak rozparádila, že si proti svému zvyku už za poledne poroučím sklenici vína. Ale euforii pozvolna střídá stín pochybnosti. Co mé chatrné zdraví? To abych při útěku za sebou táhl příruční vozík s medikamenty! A co když mě v té Tramtárii zasáhne nějaký dosud neléčený neduh? Bratranceva manželka je bývalá porodní asistentka, ale bude to stačit? A můžu po ní chtít, aby mi jako má žena večer před spaním mazala bolavá záda?

Žmoulám v ruce soudní obálku, konečně ji otvím. Jsou v ní peníze za mou knihu fejetonů, kterou jsem na soudu nabízel. Moc se nepředvedli, koupili jen osm výtisků. Dopíjím, platím a mířím domů. Myšlenku tajného útěku do světa jsem sice ještě úplně nezapudil, ale po pravdě řečeno, nevím, nevím...

Arif Salichov

Úřednický

Úřední osoba je povoláný činitel, chráněný paragrafy jako zeli plotem – na výrok novináře Achilleho Gregora jsem si často vzpomněl, když jsem seděl v úřadu patriarchy husitské církve a po vyčerpávající schůzi úřední rady mě dostihla lákavá představa vlastní důležitosti, tedy, jsem v tak zodpovědné funkci, prostě, že mám na starosti něco tak významného, nejen Třebíč a Jihlavu na Horácku, ale... že bych byl... ředitel zeměkoule? Naštěstí mě kamarádi z dětství, bývalí spolužáci a trampové z osad na řece Jihlávce a Oslavě včas vrátili zpátky na zem.

Podobným záchvatům opojení z úřednické nenahraditelnosti a vlastní důležitosti jsem propadal později ve funkci asistenta poslance, ale tady mě naštěstí probouzel k běžné každodenní práci a potřebné činnosti novináře poslanec JUDr.

Ing. Jiří Karas a pohled do kalendáře s lavičnou termínů schůzek, porad a odevzdání příspěvků.

Na povolání úřední osoby, coby činitele chráněného paragrafy jako zeli plotem, jsem si vzpomněl, když mi kolega vyprávěl zážitek z dovolené. Putoval pěšky od zříceniny hradu Rokštejna po loukách kolem řeky

Fejeton

k Bítovčicím, ale pak si chtěl zkrátit cestu přes pastviny k lesu, a tak přešel drátěnou ohradu a vydal se po oplocené louce. Pastýř, který pásl stádo opodál, na něj zavolal – Pane! Tudy nesmíte! Vraťte se na cestu! – Kolega se obrátil a změřil pastýře pohrdavým pohledem – Vite, kdo já jsem? Ministerstevský úředník! – a na důkaz svého tvrzení

vytáhl z náprsní kapsy úřednickou legitimaci – Tenhle průkaz mi umožňuje vstoupit kdykoliv a kamkoliv, a to bez jakéhokoliv vysvětlování a odpovídání na zbytečné otázky. Už mi rozumíte? – Pastýř překvapeně pokrčil rameny – Tak to jsem nevěděl. Po několika minutách, když už byl kolega uprostřed louky, vyřítel se na něj obrovský býk. Kamarád se ihned rozběhl zpátky, ale když bylo jasné, že to na cestu už nestihne, začal křičet na pastýře – Pomoc! Co mám dělat? – a pastýř volal – Průkaz! Ukažte mu ten průkaz!

Úřad je věc příjemná, ale jak velké dokáže být jeho břemeno, přátelé úřednického přiznávání, někdy je to podobné, jako když kráva nese životem urputně dál svoje plné vemeno, ještě bych vám chtěl tolik důležitého říct, ale kdoví, a tak dnes raději u plotu fejetonu končí **Jan Schwarz**

smj SLUŽBY MĚSTA JIHLAVY
Služby pro spokojenou Vysočinu

vyzývají zájemce k podání nabídek na uzavření smlouvy

o PODNÁJMU NEBYTOVÝCH PROSTOR
ve Sportovním areálu Na Stoupách v Jihlavě
za účelem provozování gastroprovozu

Předmětem podnájmu jsou místnosti
bufetu o výměře 48,5 m²,
bez vnitřního vybavení.

Zadávací podmínky si uchazeči mohou
vyzvednout na sekretariátu společnosti
SLUŽBY MĚSTA JIHLAVY s.r.o. v jeho sídle
Havlíčková 64, Jihlava nejpozději do 25. 1. 2016.

004-140

Z tvorby našich čtenářů

Les a Samota

V hvozdech temných,
ticho a klid,
Je tak jemný,
Utěšující měsíce svit...

V lese tajemném,
kde vládne temnota,
v objetí příjemném,
drží nás samota.

Drží a nepustí,
i kdybychom chtěli,
všechno zlé rozpustí,
já se tu stáští chvěji.

Tak krásná,
tak příjemná,
tak slastná,
je samota tajemná...

Skrze větve temné,
prodrává se bílý svit,
Je to jako naděje,
tak příjemně,

ten klid,
to co nás rozechvěje...

Lukáš Láník

(Autor spolupracuje
s jihlavským spolkem Ji.n.a.k)

Malířská korespondence

Publikace představuje
korespondenci mezi rakouským
barokním malířem MARTINEM
JOHANNEM SCHMIDTEM
(Kremser Schmidt) a začínajícím
malířským žákem FRANZEM
OESTERREICHEREM z Jihlavy.

004-mkn

**V prodeji v Jihlavských listech
nebo u vašich knihkupců.**

Pro objednání knihy více informací na tel.: 567 578 000
Radka Sadecká, e-mail: sadecka@jihlavske-listy.cz

Anketa Jihlavských listů
SPORTOVEC
OKRESU JIHLAVA ROKU 2015

Hlasujte pro sportovce

V dnešním vydání Jihlavských listů přinášíme pouze kupon
pro hlasování v soutěži Sportovec Jihlavska 2015.

» Na níže otištěný kupon vpište jméno (nebo pouze pořadové číslo) vámi
vybraného sportovce v každé z kategorií a vyplněný lístek doručte do
redakce Jihlavských listů, Fritzo 34, 586 01 Jihlava. Z došlých kuponů
vylosujeme tři čtenáře, kteří obdrží vstupenku pro dvě osoby na slavnostní
galavečer. Hlasy poslané kuponem mají dvojnásobnou hodnotu oproti
internetovému hlasování.

**Kupon Sportovec okresu
Jihlava roku 2015**

Kategorie Jednotlivců

Jméno (stačí pořadové číslo)

Kategorie Kolektivů

Jméno (stačí pořadové číslo)

Kategorie Trenérů

Jméno (stačí pořadové číslo)

Jméno odesílatele:

Adresa:

Telefonní číslo:

Vyhlašovatelé: Jihlava, JIHLAVSKÉ LISTY, TESLA JIHLAVA
Statutární město Jihlava, Partneri akce: DDM, POHARY.COM